

ПЕТА НЕДЕЉА ПО ПАСХИ (ВАСКРСУ) НЕДЕЉА О САМАРЈАНКИ.

Овим слављем, Црква се сећа како је Господ – у Сихару, на Јаковљевом студенцу – беседећи са Самарјанком, дао овој „живу воду, која суши изворе грехова“, открио јој да је он зналац срца, и јасно исповедио да је Месија. – У Служби, овога празника, позива се небо да се радује, и земља да се весели, што је Христос – који је својом смрћу избавио од пропасти цело човечанство – дао жени Самарјанки извор исцељења, као једини безсмртни, и моли се Господ да жеднима даје воду живота, да не жедне на векове. – Служба Самарјанки врши се у ову недељу, а затим и у четвртак, петак, и суботу – потом, јер се у понедељак, уторак, и среду, ове седмице - пева Служба Преполовљењу.

СВЕТА МУЧЕНИЦА ФОТИНА САМАРЈАНКА

(из Охридског Пролога)

То је она жена Самарјанка која је имала ту ретку срећу да разговара са самим Гоподом Христом на Јаковљевом бунару код Сихема (Јн 4, 1-42). Поверовавши у Господа, она је после пошла да проповеда Његово Јеванђеље, са своја два сина, Виктором и Јосијом, и са пет сестара које се зваху: Анатолија, Фота, Фотида, Параскева и Кириакија. Дошли су били у Картагену у Африци. Но буду осуђени и у Рим доведени, у време цара Нерона, и у тамницу бачени. Божјим Промислом, кћи Неронова Домнина дође у додир са светом Фотином, и од ове буде обраћена у веру Христову. После тамновања сви пострадаше ради Христа. Фотина, која је на бунару први пут била обасјана светлошћу истине, буде бачена у бунар, где сконча, и оде у безсмртно царство Христово.

ПРАЗНОВАЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ У ЧАСТ ЧУДОТВОРНЕ ИКОНЕ ЊЕНЕ ЗВАНЕ "ЧАША КОЈА СЕ НЕ ИСПИЈА".

Икона Богородице „Неиспијена чаша“ први пут се јавила у Ваведењском манастиру у Серпухову 1878.године једном хришћанину, војнику који је патио од страсти пијанства који је пропио све и оболео, те није могао више ни на ноге да стане. Овом лику Пресвете Богородице се из тог разлога и због многих других исцељења моли за ослобађање од окова страсти пијанства.

Предање каже да се војнику који је патио од страсти пијанства у сну тада јавио старац који му је рекао : «Иду у град Серпухов, у манастир посвећен Богородици, тамо се налази икона «Чаша која се не испија» и тражи да за тебе пред њом одслужи молебан и оздравићеш душом и телом».

Када је напослетку послушао виђење по приспећу у манастир Ваведењски тражио је да му се одслужи молебан пред иконом из виђења. Али нико није знао да таква икона постоји у манастиру.

Тада се неко сетио да би то могла да буде икона која на себи има осликану чашу, а која је била постављена у пролазу из старог храма ка ризници.

Велико је тек одушевљење настало када су на полеђини иконе нашли натпис «Чаша која се не испија». Икону су одмах пренели у храм и пред њом је одслужен молебан и војник је оздравио и потпуно престао да пије. Празнује се 18./ 5.маја.

ПРЕПОДОБНИ ЈЕВТИМИЈЕ ЧУДОТВОРАЦ, ЕПИСКОП МАДИТСКИ (БРАТ СВЕТЕ ПЕТКЕ СРБКИЊЕ).

Свети отац наш Јевтимије би родом из српског села Епивата на граници Силиврије и Тракије, близу Дарданела. Живљао је у десетом веку. Био је пореклом Србин и брат свете Параскеве (Петке) Српске. Замонашивши се, он се строго подвизавао пуних 30 година у једном цариградском манастиру. Потом, када се прочу његова врлина, би и против своје воље изабран за епископа Мадитског (близу Дарданела). Због подвига

својих и светог живота би удостојен од Бога дара чудотворства, исцељујући разне болести и недуге по народу и изгонећи демоне из поседнутих. Мирно се престабио у Господу око 990 године (или нешто касније). По престављењу, његове свете мошти такође чудотвораху.

ПРЕПОДОБНОМУЧЕНИК ЈЕФРЕМ НЕАМАКРИЈСКИ

ПреподобноМученик Јефрем (у свету Константин Морфес) рођен је у Трикали 1384.године у многодетној породици. У четрнаестој години, по мајчиној жељи, отишао је из породице да га Турци не би одвели у јањичаре. Замонашио се у манастиру Благовести у Итаки. 1424.године Турци су напали манастир и убили монахе. Јефрем није пострадао јер тада није био у манастиру. Кад се вратио затекао је убијену сабраћу, сахранио их и наставио да живи у манастиру. После годину дана Турци су ухватили Јефрема и жестоко мучили желећи да сазнају где је манастирска ризница. Свети Јефрем је умро 5.маја 1426.године после тешких мучења.

1950.године за време ремонтних радова у манастиру, монахиња Макарија је замолила раднике да раскопају место које јој се указало. Ту су обретење мошти преподобног. Од тада манастир зову обитељ преподобномученика Јефрема Новог Чудотворца где долази мноштво верника на поклонење.

Свети Јефрем је велики иселитељ болесне деце, деце ометене у развоју, обузете деце, тијнеџера који су зависни од наркотика, коцке, игрица... одраслих зависника, људи болесних од рака... бездетних родитеља, много жена је затруднело после посете овом манастиру и молитвама код моштију Светог Јефрема. Грци манастир Светог Јефрема зову Хитна помоћ.